

Молитвена сабрања у Епархији милешевској

Слава манастира Светих праведних богородитеља Јоакима и Ане. Архијерејска Литургија у Милешеви. Храмовна слава у Светоархангелској обитељи у Ђурђевића Тари. Слава храма у Саставцима.

У манастиру Светих праведних богородитеља Јоакима и Ане молитвено и свечано је прослављена храмовна слава. У недељу, 22. септембра 2019. године, Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије служио је свету Литургију уз саслужење пароха рутошког и радоинског протојереја-ставрофора Слободана Милошевића, пароха прибојског протојереја Спасоје Вујанића и протођакона Николе Перковића.

Честитајући славу сестринству те свете обитељи али и свима присутнима, епископ Атанасије је заблагодарио Богу на свим даровима које нам даје: - Благодаримо Богу што нас је довео до овог тренутка живота, што нас је

помагао у целој нашем животу и што обећава да ће нас Он кроз живот водити и даље и у свему помагати. Треба нарочито истаћи да су Свети праведни Јоаким и Ана Христови преци по телу. Јер Христос има и људску природу, не само небеску, Он је спојио небо и земљу.

-Сваки празник, када се окупљамо у светоме храму, доноси нам вишеструку корист. Пре свега, кроз причешће се још више зближавамо са Господом Христом и са Његовим светима, али се такође и учимо. Учимо се од Господа Христа, из Светог Јеванђеља кога читамо, из живота светитеља кога тога дана прослављамо. И то је наука и истина која спасава и просвећује за живот вечни. Ја сам Пут, Истина и Живот, говори Господ, али и показује и доказује. Кад је то говорио Господ је исцељивао болесне, васкрсавао мртве, и убедљиво показао да је Он Господ, да је Он јачи од смрти, и сам је кроз смрт добровољно прошао, рекао је Владика и додао:

-Уметност ношења Крста је најважнија и најузвишенија уметност за човека у читавој историји. Живот наш је подвиг, много је страдања, треба све издржати, све поднети. И то не ропски, него победоносно, са љубављу. Крст треба да нас ојачава, чини способним да волимо, да добро чинимо, угледајући се на правог учитеља, на Господа Христа и Његове апостоле. То је основна лекција коју треба да научимо, да волимо Господа Христа и да волимо своје ближње. Да будемо спремни за њих и да страдамо ако то буде требало а не да друге шаљемо у страдање.

После трократног опхода око светог храма, узносећи молитве и хвалу Богу и Његовим светима, епископ Атанасије је преломио славски колач и освештао славско жито припремљено од домаћина овогодишње прославе. Сви су се, после молитвеног чина, за заједничком трпезом послужили даровима од Бога послатим а од домаћина припремљеним и послуженим.

У суботу, 21. септембра 2019. године, на празник Рођења Пресвете Богородице – Малу Госпојину, Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије служио је свету архијерејску Литургију у Вазнесењском храму манастира Милешеве.

Саслуживали су духовник манастира аримандрит Леонтије, сабрат манастира Ђурђеви Ступови у Беранама (Епархија будимљанско-никшићка) јеромонах Саво и протођакон Никола Перковић.

За певницом су одговарале сестре манастира Милешеве потпомогнуте делом православног црквеног хора манастира Свете Јелисавете из Минска

(Белорусија) и својим умилним гласовима узносили хвалу и славу Господу Богу.

Припремивши се постом и молитвом неколико присутних се причестило Животворним Телом и Крвљу Господа Бога и Спаса нашега Исуса Христа крунишући тиме своје прослављање дивног празника Свете Пречисте Дјеве Марије.

Поучавајући верни народ епископ Атанасије је говорио о животу Пресвете Богородице и величини и значају самог празника: -Црква Христова данас се радује. Данас се радују сви којима је стало до спасења. Господ је одлучио да се укључи најпотпуније у наш живот, да нас посети. И Господ је нашао најчистије биће које је икада живело на земљи, најдостојније да га прихвати и укључи у живот људи. А то је Она коју данас прослављамо, чије рођење славимо. Славимо сами почетак почетака спасења – Рођење Пресвете Богородице. Пресвету Богородицу ми славимо баш зато што је она посредница нашега спасења, посредница вечнога живота. И ми овде присутни, и сви други, учествују у том догађају спасења рода људскога сваком својом врлином. Као што је Сунце Правде Христос Бог наш засијао Пресветом Богородицом, тако може и треба да засија и из свакога од нас нашим врлинама и нашим делима, беседио је епископ Атанасије присутнима.

У четвртак, 19. септембра 2019. године, на дан успомене на Чудо Светог архангела Михаила у Хони, Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије началствовао је литургијским сабрањем поводом храмовне славе у Светоархангелској обитељи у Ћурђевића Тари.

Саслуживали су протојереј-ставрофор Момир Васиљевић из Чајнича (Митрополија дабробосанска), настојатељ Светотројичко-пљеваљске обитељи протосинђел Владислав, парох пљеваљски протојереј Никола Олић, парох нововарошки јереј Мишел Мемишевић, ђакон Горан Крстић и мноштво верујућег народа.

Не гледајући на лоше временске услове много верника, поштовалаца и пријатеља ове свете обитељи, дошло је да са својим Епископом узнесе молитве Богу и Његовом архистратигу Михаилу и заблагодари на свим добрима која од Њега примају.

Похваливши истрајност, љубав и труд свих присутних епископ Атанасије је изразио и своју благодарност Богу: -Благодаримо Богу што нас је данас почаствовао да будемо на овоме светоме месту. Велика је част данас бити са

овим кршним, племенитим народом православним, са овим српским синовима који се надмећу по снази и висини са овим високим брдима и планинама око нас, са овом дивном омладином која се надмеће у лепоти са анђелима небеским које данас славимо.

-Свети Ангели и Архангели су Богу најближи и најумилније му певају и Бог прима песму из њихових уста. Али је Бог удостојио и нас да се прислонимо уз њих и да певамо заједно са њима. Бог прихвата и оно што му ми приносимо, чиста срца и са добром намером, и прихвата и наше певање, без обзира што оно никако не може да се пореди са певањем анђела. Бог је на овоме светом месту вековима прихватао ваше претке, њихову веру, њихово исповедање, њихове подвиге, њихово ношење Крста часнога, њихово честито живљење. На овоме месту су наши преци православни показивали шта они могу, ко су и како верују, куда стреме. У том свом исповедању много су подвига показали и много су и страдали али све часно издржали. Овај свети храм је ојачавао народ који је к њему долазио а народ који је долазио је изнова градио, обнављао и ојачавао овај свети храм, беседио је Епископ Атанасије.

После узнетих молитава Богу у спомен на Светог архангела Михаила пререзан је славски колач и освећено славско жито припремљено од домаћина овогодишње славе, братства Петровића, а затим су се сви послужили на заједничкој трпези љубави.

На радост мештана прибојског места Саставака и околних села 17. септембра 2019. године свечано је прослављена храмовна слава – Свети Петар Дабробосански. Божанском Литургијом предстојао је првопастир Епархије милешевске, Преосвећени г. Атанасије.

Саслуживали су архијерејски намесник прибојски протојереј-ставрофор Драган Видаковић, парох прибојски протојереј Спасоја Вујанић, протођакон Никола Перковић, и мноштво верног народа. За певницом су одговарали ученици веронауке основне школе 9. мај из Саставака, предвођени вероучитељем г. Милорадом Петровићем.

Подсећајући присутне на Голготски пут и страдање Светог Петра Дабробосанског Епископ Атанасије је рекао: -Тачно је да је овај живот испуњен борбом и то тешком, али је такође тачно и то да нам је Бог дао добре путоказе и добре учитеље, тако да знамо како треба живети, знамо куда треба корачати и како корачати.

-Свети Петар Сарајевски је живео у времену тешком као што је и наше, а

вероватно је било и теже. Био је непоколебљив, храбар, волео је Бога и свој народ, Божији народ. Из те љубави према Богу и свом народу посветио је себе Богу и народу. Познате су његове речи: Ја сам пастир своме народу, његов учитељ, све што сналази мој народ, све тешкоће и страдања, то припада и мени. За Светог Петра Сарајевског се не зна ни тачно место а ни време када је отишао са овога света, али, зна се тачно где је отишао, а то је најважније, отишао је у Царство Небеско, и отишао да вечно живи у Царству Небеском, беседио је епископ Атанасије.

После свете Литургије и трократног молитвеног опхода око храма са верним народом, епископ Атанасије је освештао новоподигнуту црквену салу поред храма, која је подигнута несебичним трудом и залагањем Косте Ранитовића, Милете Иконића и осталих мештана као и надлежног пароха, протојереја-ставрофора Лазара Пајића. У славу Божју и у част Светог Петра Дабробосанског Епископ је преломио славски колач и освештао славско жито, а саборовање је настављено уз богоугодне разговоре за славском трпезом коју је припремио домаћин храмовне славе г. Велисав Дробњаковић са породицом.

spc.rs